

Sygn. akt II K 25/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Grzegorz Woźniak

Protokolant: Arleta Agata

przy udziale prokurator Anny Krysińskiej i oskarżyciela publicznego A. F. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18.09.2017 r.

sprawy przeciwko

1. A. F. (2) urodz. (...)

w N.

syna S. i M. z d. W.

oskarżonego o to, że w dniu 29 marca 2016 r. w miejscowości S. P. przy ul. (...) uchylał się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, poprzez nieujawnienie Naczelnikowi Urzędu Celnego II w W. przedmiotu opodatkowania, tj. towaru akcyzowego w postaci 1.704 kilogramów suszu tytoniowego stosownie do dyspozycji art. 11a pkt 4, art. 21 ust. 1 Ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2014 r., poz. 752 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 781.523,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s.,

2. S. F. urodz. (...)

w W.

syna H. i S. z d. C.

oskarżonego o to, że w dniu 29 marca 2016 r. w miejscowości S. P. przy ul. (...) uchylał się od opodatkowania podatkiem akcyzowym, poprzez nieujawnienie Naczelnikowi Urzędu Celnego II w W. przedmiotu opodatkowania, tj. towaru akcyzowego w postaci 1.704 kilogramów suszu tytoniowego stosownie do dyspozycji art. 11a pkt 4, art. 21 ust. 1 Ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2014 r., poz. 752 z późn. zm.), czym naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 781.523,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 k.k.s.

orzeka

I. W ramach zarzucanego w akcie oskarżenia czynu uznaje oskarżonych A. F. (2) i S. F. za winnych tego, że w czasie i w miejscu jak w zarzucie, działając wspólnie i w porozumieniu przechowywali wyroby tytoniowe w postaci 1.704 kilogramów suszu tytoniowego stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 64 k.k.s., od których nie uiszczono należnego podatku akcyzowego, czym narazili na uszczuplenie podatek akcyzowy w kwocie 781.523

złoty, co stanowi przestępstwo skarbowe z art. 65 § 1 k.k.s. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza A. F. (2) karę 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, a S. F. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, oznaczając wysokość jednej stawki wobec obu oskarżonych na kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II. Na mocy art. 29 pkt. 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 30 § 2 k.k.s. oraz art. 31 § 6 i 7 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie na karcie 38 pod pozycjami 1 i 2, obciążając oskarżonych kosztami tej czynności.

III. Na podstawie art. 113 § 1 k.k.s. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 Ustawy o kosztach w sprawach karnych zwalnia oskarżonych z obowiązku zwrotów kosztów sądowych i przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 25/17

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 18 września 2017 r.

Oskarżony S. F. w marcu 2016 r. umówił się z nieustalonym mężczyzną, że przyjmie na przechowanie tytoń, w tym celu poprosił syna – oskarżonego A. F. (2) o udostępnienie garażu na wynajmowanej przez niego działce w S. P. przy ul. (...). Oskarżony A. F. (2) zgodził się, S. F. w bliżej nieustalonym dniu, około 25 marca 2016 r. skontaktował się z nieustalonym mężczyzną, który przyjechał na działkę wynajmowaną przez A. F. (2) i przywiózł tytoń związany w paczkach oraz maszynkę do cięcia tytoniu. Tytoń ten o wadze 1.704 kilogramów złożyli w garażu. Tego dnia oskarżony A. F. (2) zobaczył tytoń w garażu, zażądał od ojca by go zabrał, S. F. tego nie uczynił. W dniu 29 marca 2016 r. Służba Celna w W., po uzyskaniu informacji operacyjnej o przechowywaniu tytoniu od którego nie uiszczono należnego podatku akcyzowego, dokonała przeszukania ww. posesji. W garażu zajmowanym przez oskarżonego A. F. (2) ujawniono tytoń o wadze 1.704 kilogramów oraz maszynkę do cięcia tytoniu. Gdyby tytoń ten został zgłoszony do oclenia należności Skarbu Państwa wyniosłyby 781.523 złotych podatku akcyzowego.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia A. F. (2) (k.30-31,83,198),
- częściowo wyjaśnienia S. F. (k.95-96,198-199),
- zeznania M. K. (k.37v,199),
- protokół przeszukania (k.2-4),
- wyliczenie wartości podatku (k.25),
- protokoły oględzin (k.26,34),
- dokumentacja fotograficzna (k27,35).

Oskarżony S. F. podczas pierwszego przesłuchania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.95-96). Podał, że w marcu 2016 r. poprosił syna A. F. (2) o klucze do działki i garażu w S. P. przy ul. (...). Syn udostępnił mu te klucze, ale nie wiedział co miało być przechowywane na wynajmowanej przez niego działce. Potrzebował dostępu do garażu, bo A. R. poprosił go o przechowanie tytoniu i maszynki do cięcia tytoniu. A. przywiózł na działkę przy ul. (...) w S. P. tytoń, złożył go w garażu, rozładunku dokonali dwaj mężczyźni. A. mówił mu, że tytoń ten zakupił przez Internet. Syn wieczorem tego dnia, kiedy tytoń był złożony w garażu zobaczył go tam, był zdenerwowany, uspokoił go mówiąc, że tytoń był legalnie kupiony. Podczas rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień, podtrzymał wcześniejsze (k.198-199). Odpowiadając na pytania, podał, że jedynie wyświadczył przysługę koledze A. R., nie wiedział że było to nielegalne.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego w tej części, w której przyznał się do przyjęcia na przechowanie przedmiotowego tytoniu i poinformowania syna A. F. (2) o jego odbiorze przez A. w bliżej nieustalonym czasie. Ta część wyjaśnień oskarżonego S. F. jest logiczna i rzeczowa oraz znajduje potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień A. F. (2) (k.30-31,83,198), zeznaniach M. K. (k.37v,199), protokole przeszukania (k.2-4), protokołach oględzin (k.26,34) i dokumentacji fotograficznej (k.27,35). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień tego oskarżonego, w której podał, że nie widział o tym, że przechowywanie tytoniu w takich ilościach i okolicznościach było nielegalne, gdyż tytoń był wyraźnie ukryty, schowany. Gdyby posiadanie tego tytoniu było legalne to jego posiadacz nie musiałby poszukiwać ustronnego miejsca do jego ukrycia.

Oskarżony A. F. (2) podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.30-31). Podał, że przed Świątami zadzwonił do niego ojciec, poprosił go o klucze do posesji, którą wynajmował. Przekazał mu je, ojciec nie mówił dlaczego ich potrzebował. Ojciec oddał klucze po 3 dniach, wieczorem w garażu zauważył liście tytoniu. Zadzwonił do ojca, ten powiedział mu, że tytoń zniknie w ciągu kilku dni. Podczas kolejnego przesłuchania nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmówił złożenia wyjaśnień. Odpowiadając na pytania, podał, że przywiózł tytoń na tą działkę. Podczas rozprawy nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k.198). Podał, że przekazał tacie S. F. klucze do działki na jego prośbę. Odpowiadając na pytania stwierdził, że garaż znajdował się na ich posesji, nie wiedział, że w tym garażu coś się znajduje. Wchodził tam wielokrotnie, ale nie widział tytoniu, dowiedział się o nim dopiero jak przyjechała do nich Służba Celna. Nie wie kto przywiózł tam ten tytoń. Tata poprosił go o klucze do garażu, więc mu je przekazał.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego w tej części, w której przyznał się do udziału w przechowaniu przedmiotowego tytoniu i świadomości, że było to karalne. Ta część wyjaśnień oskarżonego A. F. (2) jest logiczna i rzeczowa oraz znajduje potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień S. F., zeznaniach M. K. (k.37v,199), protokole przeszukania (k.2-4), protokołach oględzin (k.26,34) i dokumentacji fotograficznej (k.27,35). Nie zasługuje na wiarę ta część wyjaśnień tego oskarżonego, w której podał, że nie widział o tym, że przechowywanie tytoniu w takich ilościach i okolicznościach było zabronione, gdyż tytoń był wyraźnie ukryty, schowany. Gdyby posiadanie tego tytoniu było legalne to jego posiadacz nie musiałby poszukiwać ustronnego miejsca do jego ukrycia.

M. K. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k. 37v), iż udał się na teren posesji, gdzie miał być przechowywany tytoń od którego nie uiszczono należnych podatków, na terenie tej działki było troje młodych osób. Jeden z nich A. F. (2) stwierdził, że to on przechowywał w garażu wyroby tytoniowe. Dokonał przeszukania działki, ujawnił w garażu susz roślinny i maszynkę do cięcia tytoniu. Podczas rozprawy zeznał (k.199), że w pierwszej połowie 2016 roku uczestniczył w czynnościach dotyczących nielegalnego przechowywania tytoniu w miejscowości S. P.. Na terenie posesji znaleźli liście tytoniu, były tam trzy młode osoby, w tym oskarżony A. F. (2), który przyznał się do przechowywania tego tytoniu na posesji i podał, że tytoń do garażu wprowadził jego ojciec.

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, gdyż są logiczne i rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnych częściach wyjaśnień oskarżonych, protokole przeszukania (k.2-4), protokołach oględzin (k.26,34) i dokumentacji fotograficznej (k.27,35).

Ł. M. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.11v-12), iż mieszka z A. F. (2) i I. F. w S. P., wynajmują całą posesję, na której m.in. znajduje się garaż. Z garażu tego nie korzystał w ostatnim okresie czasu, nie wie skąd wziął się tytoń w tym garażu, nie wiedział go. Podczas rozprawy zeznał (k.200), iż nic nie wie w tej sprawie, pracował z oskarżonym A. F. (2). Był i jest jego współlokatorem, nie wiedział, że w tym garażu był przechowywany tytoń i go tam nie widział.

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie miał bezpośrednich wiadomości w sprawie.

A. J. zeznał w postępowaniu przygotowawczym (k.64v), iż prowadził działalność gospodarczą, zatrudniał jako pracownika S. F., a we wcześniejszym okresie również A. F. (2). Nie miał nic wspólnego z tytoniem przechowywanym

na działce w S. P.. Podczas rozprawy zeznał (k.200-201), że znał oskarżonych, ponieważ pracowali u niego. Nie wiedział, że S. F. zajmował się tytoniem.

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie miał bezpośrednich wiadomości w sprawie.

I. F. zeznała w postępowaniu przygotowawczym (k.15v-16), że wynajmuje dom z działką w S. P. przy ul. (...). Pracowała wraz z bratem A., zajmowali się sprzedażą warzyw. Nic nie wiedziała o tytoniu znalezionym na tej działce, od brata A. dowiedziała się, że ich ojciec poprosił go o klucze od działki i garażu. Podczas rozprawy zeznała (k.201), iż wie tylko tyle, że ich ojcu zostały przekazane klucze od bramy. O tytoniu na terenie posesji dowiedziała się dopiero, gdy na działkę przyjechali funkcjonariusze Służby Celnej.

Zeznania tego świadka nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie miał bezpośrednich wiadomości w sprawie.

Zgromadzony materiał dowodowy w postaci dokumentów wymienionych na k. 201 został sporządzony przez powołane do tego osoby, poszczególne dokumenty były sporządzone obiektywnie i nie zachodzą wątpliwości odnośnie ich autentyczności.

Ustalony stan faktyczny tworzy spójną, logiczną całość, poszczególne wiarygodne dowody wzajemnie się uzupełniają i potwierdzają. Na podstawie tego stanu faktycznego wina i okoliczności popełnienia przestępstwa skarbowego przypisanego oskarżonemu czynu nie budzą wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony S. F. podjął decyzję, że będzie uczestniczył w przechowywaniu tytoniu. Wiedział przy tym, że tytoń ten był przygotowywany do obrotu bez zgłoszenia celnego i uiszczenia należnych podatków. Oskarżony S. F. wiedział, że tytoń ten powinien być zgłoszony do odprawy celnej i powinny być uiszczone od niego należne podatki. Oskarżony S. F. poprosił syna A. F. (2) o udostępnienie garażu, ten się zgodził. Do garażu tego złożono 1.704 kilogramów suszu tytoniowego. Należny od tej ilości towaru akcyzowego podatek akcyzowy wynosił 781.523 złotych. Nie może zatem budzić wątpliwości, że oskarżeni przechowywali towar akcyzowy, od którego nie uiszczono należnego podatku akcyzowego.

Uznać zatem należy, że oskarżeni dopuścili się przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 k.k.s. Kwalifikacja prawna czynu zaproponowana w akcie oskarżenia, czyli art. 54 § 1 k.k.s. nie odpowiada faktycznej działalności oskarżonych, gdyż ich czyn polegał na przechowywaniu wyrobów tytoniowych bez zgłoszenia ich do oclenia, a nie uchylaniu się do ich opodatkowania. Ponadto przepis art. 54 § 1 k.k.s. dotyczy podatnika, który uchyla się od opodatkowania, a nie można stwierdzić, że oskarżeni nabyli status podatników w związku z przyjęciem do przechowania tytoniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. akt IV KK 122/05).

Stopień społecznej szkodliwości czynu jest nie był mały i zachowanie oskarżonych zasługuje na potępienie i dezaprobatę. Należy bowiem zwrócić uwagę, że oskarżeni poprzez uczestnictwo w przechowywaniu bez polskich znaków akcyzy skarbowej spowodowali uszczuplenie należności Skarbu Państwa na kwotę stanowiącej około 390-krotności najniższego wynagrodzenia.

Oskarżony S. F. ma 48 lat, zdobył wykształcenie zawodowe, jest żonaty, nie ma nikogo na utrzymaniu dwoje dzieci, pozostaje na utrzymaniu matki (oświadczenie z k. 279), nie był karany (k.105).

Oskarżony A. F. (2) ma 25 lat, zdobył wykształcenie średnie, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu, pracuje w sklepie siostry i zarabia około 1.400 złotych miesięcznie (oświadczenie z k. 197), nie był karany (k.193).

Biorąc pod uwagę powyżej omówione kryteria wymiaru kary Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą i spełniającą cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego S. F. powinna być kara grzywny w wysokości 100 stawek

dziennych. Oskarżony ten podjął czynności związane z wstawieniem tytoniu do garażu na terenie nieruchomości wynajmowanej przez syna i zaangażował go przez to w przedmiotowe zdarzenie. Karą adekwatną, sprawiedliwą i spełniającą cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego A. F. (2) powinna być kara grzywny w wysokości 80 stawek dziennych. Oskarżony ten brał drugorzędny udział w zdarzeniu, zgodził się przechowywać tytoń w garażu, a ojciec zapewniał go, że wkrótce zostanie on stamtąd zabrany. Wysokość jednej stawki została określona przez art. 23 § 3 k.k.s. na nie niższą od 1/30 najniższego wynagrodzenia i nie wyższą niż 400 najniższych wynagrodzeń. Najniższe wynagrodzenie wynosiło w czasie czynu 1.850 złotych, obecnie wynosi 2.000 złotych. Adekwatną do zarobków oskarżonych i ich sytuacji życiowej powinna być kwota 70 złotych jako wysokość jednej stawki dziennej. Kary grzywny powinny wpłynąć również na ukształtowanie w społeczeństwie zasady, że nie należy uczestniczyć w przechowaniu towarów objętych podatkiem akcyzowym jeśli takiego podatku nie uiszczono.

Zgodnie z treścią art. 30 § 2 k.k.s. i art. 29 pkt 1 i 2 k.k.s. w niniejszej sprawie należy orzec przepadek tytoniu i rzeczy służących do popełnienia przypisanego oskarżonym czynu.

Oskarżony S. F. nie ma własnych dochodów, a oskarżony A. F. (2) zarabia do 1.400 złotych miesięcznie, zostali obciążeni grzywnami, które są wysokie w stosunku do ich dochodów. Sytuacja majątkowa i życiowa oskarżonych wskazuje na to, że nie będą mogli uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swojej najbliższej rodziny, stąd Sąd zwolnił ich z tego obowiązku.